

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 5. juni 2018

Miljø- og fødevareministerens besvarelse af spørgsmål nr. 702 (MOF alm. del) stillet 14. maj 2018 efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål nr. 702

Vil ministeren kommentere materialet fra Thomas Tranberg om kloakering i det åbne land, jf. MOF alm. del – bilag 441, og vil ministeren i relation hertil besvare følgende spørgsmål:

- Kan forsyningsselskaberne tillade overløb med henvisning til nedbør som force majeure?
- Kan en klage over en kommunes miljøscreening og udledningstilladelse have opsættende virkning, og i bekræftende fald under hvilke betingelser?
- Hvordan sikres det, at der ikke opstår forskellig håndhævelse af reglerne om udledningstilladelser fra kommune til kommune?

Svar

Jeg forstår Thomas Tranbergs oplæg som et ønske om, at man i højere grad end i dag, benytter decentrale løsninger ved rensning af spildevand. Ifølge miljøbeskyttelsesloven er det kommunerne, der lokalt bestemmer i hvilket omfang, der skal kloakeres, og hvordan dette skal ske. Der er betydelig forskel på, hvordan landets kommuner er bebygget, og dermed også på hvor omkostningseffektivt det er at kloakere sammenlignet med decentral rensning. Desuden skal kommunen konkret tage stilling til de lokale forhold, dvs. følsomhed af vandløb, søer og kystvande, badevandsforhold, grundvandsforhold, generel hygiejne mm. Jeg har stor tiltro til, at kommunerne laver de bedste løsninger for borgerne.

Nedenfor følger besvarelse af de konkrete spørgsmål.

Ad 1

I fælleskloakerede områder afledes spildevand og regnvand (tag- og overfladevand) i samme ledning til rensaneanlæg. Under regn af en vis intensitet sker der overløb af spildevand opblandet med tag- og overfladevand på særligt udvalgte steder, hvor der er anlagt overløbsbygværker. Ideen bag et overløbsbygværk er, at under regn af en vis intensitet vil der ske en så stor fortynding af spildevand med tag- og overfladevand, at koncentrationerne af forurenende stoffer er nedbragt til et acceptabelt niveau i forhold til at udlede det til vandmiljøet. Ca. 40 pct. af det kloakerede areal i Danmark er fælleskloakeret, og der findes ca. 5.000 lokaliteter, hvor der sker overløb af spildevand opblandet med tag- og overfladevand.

Spildevandsoverløb fra overløbsbygværker er dermed forventelige under regn af en vis intensitet og ikke en force majeure-situation. Overløbsbygværker skal have en udledningstilladelse fra kommunen, hvor der stilles vilkår om overløbsmængder, frekvens af overløb m.v. Disse vilkår fastsættes i forhold til følsomheden af det vandområde, hvortil der er overløb, og skal sikre, at overløb ikke hindrer, at målsætningen for vandområder, hvortil der udledes, kan opfyldes.

Der er derfor forskel på, hvor ofte der sker overløb fra et overløbsbygværk. Typisk tillades der mindre overløbsmængder i mindre vandløbssystemer, og de største overløbsmængder accepteres ude ved kysterne hvor miljøkonsekvenserne er mindst.

Det normale er, at kloaknettet dimensioneres til en "femårshændelse" dvs. at overløb sker, når der kommer en nedbørshændelse, der gennemsnitlig sker hvert femte år.

Ad 2

Tilladelse til udledning af spildevand meddeles af kommunen efter miljøbeskyttelseslovens § 28. Ifølge lovens § 96 har en klage over en tilladelse, godkendelse eller dispensation ikke opsættende virkning, medmindre Miljø- og Fødevareklagenævnet bestemmer andet.

Ad 3

Håndhævelse af udledningstilladelser baseres generelt på samme standardiserede krav for alle udledninger af spildevand og til kontrol heraf. Kravene er fastsat i bekendtgørelsen om spildevandstilladelser. Udledninger fra renselanlæg kontrolleres ved, at der udtages et antal prøver hvert år og én gang om året beregnes den samlede udledning med henblik på at kontrollere, om vilkårene i den givne tilladelse er overholdt. Derudover kan der lokalt være fastsat yderligere eller skærpede krav til udledningerne fra renselanlæg, særligt hvor der udledes til mere følsomme vandområder.

Jakob Ellemann-Jensen

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen